

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/121/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616208419
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6616208419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO : 35 807 598, proti žalovanej Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, občanke SR, v konaní o zaplatenie 358,50 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/183/2016-77 zo dňa 19. 02. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/183/2016-77 zo dňa 19. 02. 2018 potvrdzuje.
II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec žalobu zamietol (I. výrok) a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi stranami ani nebolo sporné, že žalovaná ako dlžníka uzavrela dňa 15.10.2007 zmluvu o úvere so žalobcom ako veriteľom, na základe ktorej jej bola vyplatená suma 199,16 Eur (6 000,- Sk), ktorá nebola uhradená. Žalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec č.k. 22T/166/2008 zo dňa 23.07.2008 uznaná vinnou na tom skutkovom základe, že dňa 15.10.2007 v Lučenci prostredníctvom mandatára žalobcu uzavrela úverovú zmluvu č. 6461730, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 199,16 Eur (6 000,- Sk), ktorý sa zaviazala splácať v 10. splátkach po 35,85 Eur (1 080,- Sk) počnúc od 12.11.2007, kedy doposiaľ neuhradila žiadnu splátku a do žiadosti o úver uviedla nepravdivé skutočnosti ohľadne svojich príjmov a výdavkov. Spôsobila tak žalobcovi škodu vo výške 358,49 Eur (10 800,- Sk). Spáchala prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2008. Žalobca bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku. Nakoľko podľa § 195 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) je konajúci súd rozhodnutím v trestnom konaní viazaný, bol splnený prvý z predpokladov zodpovednosti za škodu, t.j. existencia protiprávneho úkonu. Druhým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je vznik samotnej škody. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázať, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 15.10.2007 uzavretá zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou.

3. Na tento právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom aplikoval ustanovenia spotrebiteľského práva. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že v tomto prípade sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Preskúmaním obsahu Zmluvy o úvere uzavretej stranami sporu súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. konkrétne zmluva o úvere neobsahuje údaj ročnú percentuálnu mieru nákladov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej

inštancie podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. považoval predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu žalovanej vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi istinu poskytnutého úveru bez úrokov a bez poplatkov.

5. Súd prvej inštancie na záver uviedol, že dokazovaním bolo preukázané, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 199,16 Eur (6 000,- Sk), pričom nebolo preukázané vrátenie ani časti poskytnutého úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že žalobcovi v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej bola spôsobená škoda vo 199,16 Eur (6 000,- Sk). Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 31.10.2017 (č.l. 54 spisu) tiež vyplynulo, že si v tomto konaní uplatňuje nárok titulom náhrady škody v zmysle rozhodnutia Okresného súdu Lučenec 22T/166/2008. Žalovaná na pojednávaní dňa 19.02.2018 vzniesla voči nároku žalobcu námietku premlčania. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade uplatnenej škody je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a o zodpovednej osobe. Ide o subjektívnu 2-ročnú premlčaciu dobu, plynúcu v rámci 10-ročnej objektívnej lehoty v prípade škody spôsobenej úmyselne. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom právoplatnosti Trestného rozkazu č. k. 22T/166/2008, t.j. 05.08.2008 a uplynula dňa 05.08.2010. Žalobca podal žalobu na Okresnom súde Lučenec dňa 30.06.2016, teda po uplynutí premlčacej dvojročnej subjektívnej doby. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že nakoľko mala žalovaná v konaní plný úspech, vzniklo jej právo na plnú náhradu trov konania vo výške 100 %. Keďže žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodov, že v konaní došlo k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania. Poukázal na ustanovenie § 110 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Podľa jeho názoru v prípade vydania právoplatného rozsudku zákon nerozlišuje medzi subjektívnou a objektívnou premlčacou lehotou, ale ustanovuje všeobecnú 10 ročnú premlčaciu lehotu. Okresný súd Lučenec uznal trestným rozkazom č. k. 22T/166/2008-43 zo dňa 23. 07. 2008 žalovanú vinnú zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a jeho v postavení poškodeného v súlade s ust. § 288 ods. 1 zák. č. Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz Okresného súdu Lučenec č. k. 22T/166/2008-43 zo dňa 23. 07. 2008 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05. 08. 2008. Mal za to, že 10-ročná premlčacia lehota začala plynúť od právoplatnosti trestného rozsudku Okresného súdu Lučenec, t.j. od 05. 08. 2008.

8. K námietkam súdu o absencii podstatných náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/187/2017-88 zo dňa 04.10.2017. Zároveň poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Žilina č.k.11Co/108/2017-63 zo dňa 12. 09. 2017, rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 17C/277/2016-36 zo dňa 13. 04. 2017 a rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 9C/128/2016-53 zo dňa 25. 01. 2017.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

10. Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

11. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v

dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

13. Odvolacie dôvody odvolateľa boli neopodstatnené, z hľadiska vecnej správnosti rozhodnutia, neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

14. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie zamietol návrh uplatnený žalobcom vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanou.

15. Odvolateľ v odvolaní nerozporoval záver súdu prvej inštancie, že žalobca sa žalobou domáha nároku na náhradu škody. V odvolaní žalobca poukázal na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že Okresný súd Lučenec rozhodnutím zo dňa 23. 07. 2008, sp. zn. 22T/166/2008-43 uznal žalovanú vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a s nárokom na náhradu škody ho odkázal na občiansko-súdne konanie. Trestný rozkaz Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/166/2008-43 zo dňa 23.07.2008 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.08.2008. Vzhľadom na uvedené podľa odvolateľa začala plynúť 10 ročná premlčacia lehota odo dňa, kedy sa stal Trestný rozsudok Okresného súdu Lučenec právoplatným, t.j. od 05.08.2008.

16. Právnym dôvodom uplatneného nároku v súdnom konaní bola náhrada škody. Právna povaha nároku uplatneného žalobcom bola determinovaná návrhom žalobcu. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaná bola trestným rozkazom uznaná za vinnú z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a žalobca bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

17. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ustanovenie o náhrade škody a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanou aj ustanovenie § 100 ods. 1, § 106 Občianskeho zákonníka o premlčaní.

18. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Z ust. § 106 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 2 Cz 129/74 (čo do otázky "vzťahu subjektívnej a objektívnej lehoty) ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody, uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a škodca namieta premlčanie, právo sa premlčalo. Neprichádza tu už do úvahy objektívna premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca si svoje právo na náhradu škody v trestnom konaní riadne uplatnil, so svojim nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske-súdne konanie, subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu Lučenec č.k. 22T/166/2008 - 43 zo dňa 23.07.2008, kedy sa žalobca dozvedel o škode a o tom kto za škodu zodpovedá. Žalobca v odvolaní nenamietal záver súdu prvej inštancie o začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Skutočnosti, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie pri posúdení otázky premlčania sú pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty dostatočne ozrejmené, a to aj v kontexte skutočnosti, ktorá ani medzi účastníkmi sporná nebola. Ako náhle uplynie subjektívna premlčacia doba (ako je to v tomto prípade), neprichádza do úvahy už objektívna premlčacia doba, ak aj neuplynula.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené závery je potom nesporné, že právoplatnosťou Trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec, ktorým bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu, začala plynúť žalobcovi 2-ročná subjektívna premlčacia doba, t. j. odo dňa 05. 08. 2008 (trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05. 08. 2008 a vykonateľnosť toho istého dňa, žalobca mal vedomosť o výške škody, aj o tom kto za ňu zodpovedá). Keďže žalobca podal žalobu na súde prvej inštancie až dňa 30. 06. 2016, učinil tak po jej márnom uplynutí. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že pokiaľ odvolateľ v súvislosti so svojou argumentáciou o nepremlčaní nároku bez ďalšieho len cituje ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, toto ustanovenie nie je možné aplikovať na danú vec,

žalobcovi nebolo priznané právo na zaplatenie žalovanej sumy právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu (nebolo v uvedenom konaní jeho právo na zaplatenie žalovanej sumy zistené, ani určená lehota na plnenie, t.j. kedy sa má podľa rozhodnutia plniť).

20. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd ďalšími odvolacími námietkami žalobcu nezaoberal, nakoľko nemohli ovplyvniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

21. Odvolací súd taktiež potvrdil výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže tento vykazoval vecnú správnosť a odvolateľ ho ani nenapadol konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vznikol jej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože si žalovaná žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu vznik žiadnych trov odvolacieho konania na jej strane nevyplýva, odvolací súd jej ich nepriznal.

24. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).